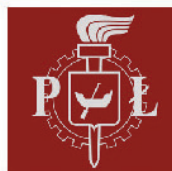


ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА
ЄВРАЗІЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПРАВНИЧИХ ШКІЛ ТА ПРАВНИКІВ
ЛОДЗИНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ПОЛЬЩА)
ЗАХІДНИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА



ЗБІРНИК ТЕЗ

**III МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ:
ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ ТА
ГЛОБАЛЬНІ ІМПЕРАТИВИ»**

**8 лютого 2024 року
м. Хмельницький**

*Рекомендовано до друку вченою радою
Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова
(протокол № 9 від 31.01.2024 року)*

П 88 Збірник тез III Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи». (м. Хмельницький, 8 лютого 2024 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2024. 218 с.

ISBN 978-617-7572-73-1

У збірнику представлені доповіді, які були подані на III Міжнародну науково-практичну конференцію «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи», що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова 8 лютого 2024 року.

Розміщені у збірнику тези доповідей стосуються таких напрямів: реформування сфери публічного управління: вітчизняний та міжнародний досвід; розвиток публічної служби в сучасних умовах державотворення; економіко-правові аспекти публічного управління; публічне управління у сфері національної безпеки; інформаційні технології у публічному управлінні; європейська та євроатлантична інтеграція; інструменти впровадження гендерної рівності в органах публічного управління.

Збірник розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти і наукових установ, здобувачів вищої освіти, практичних працівників і широкий читацький загал.

Організаційний комітет III Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи» не завжди поділяє думку учасників конференції.

Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їхні наукові керівники.

УДК 351:342.9

ISBN 978-617-7572-73-1



© Колектив авторів, 2024
© Хмельницький університет
управління та права імені
Леоніда Юзькова, 2024

необхідні зміни до відповідного законодавства; будь-який спостерігач повинен мати можливість спостерігати за підрахунком голосів; Держави-члени розробляють технічні, оціночні та сертифікаційні вимоги до електронного голосування і запроваджують їх лише після того, як переконуються, що вони повністю відображають відповідні правові та демократичні принципи [5].

Література:

1. Гаврік Р. О. Естонський досвід здійснення електронного голосування: перспективи запровадження в Україні. *Економіка. Фінанси. Право*. 2023. № 6. С. 60-63.
2. Гриськов М. М. Зарубіжний досвід впровадження електронного голосування: організаційні та правові аспекти. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія «Право, публічне управління та адміністрування»*. 2023. № 10. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2023-10-02-11>. URL: <https://reicst.com.ua/pmtl/article/view/2023-10-02-11>.
3. 7GGIS (2010)5 fin. E Guidelines on Transparency of E-enabled Elections (Council of Europe, November 2011). *Council of Europe. Committee of Ministers*. URL: <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168059bdf6>.
4. Токар-Остапенко О. В. Дистанційне електронне голосування як механізм реалізації виборчих прав громадян України, що перебувають за кордоном (у контексті застосування європейських стандартів електронного голосування). К. : НІСД, 2021. 39 с.
5. CM/Rec (2017)5 Recommendation of the Committee of Ministers to member States on standards for e-voting (Adopted by the Committee of Ministers on 14 June 2017 at the 1289th meeting of the Ministers' Deputies). *Council of Europe. Committee of Ministers*. URL: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=0900001680726f6f



Древаль Юрій Дмитрович,

доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри правознавства
Полтавського університету економіки і торгівлі

Глобалізація vs локалізація: євроінтеграційний аспект

Чи не найбільш вагомим чинником сучасної суспільної та соціально-економічної трансформації слушно вважається глобалізація, яка у найбільш широкому розумінні означає перетворення певного явища на планетарне, таке, що стосується всієї Землі. Відтак і під терміном «глобалізація» (англ. globalization) загалом розуміється об'єктивний процес посилення взаємопроникнення та взаємозалежності сучасних соціально-економічних та суспільно-політичних процесів у світовому масштабі.

У фаховій літературі процеси глобалізації та глобальний світ в цілому найперше розглядаються як системне та водночас суперечливе явище, якому

властиве складне поєднання доцентрових та відцентрових тенденцій. У річищі ж природно-історичного процесу зазвичай вказується на те, що людство вступило в етап багатоаспектної глобалізації ще в 1970-ті роки, водночас охоплюючи економічну, політичну та соціокультурну сфери.

Останнім часом все частіше аналізується і комплексна проблематика під назвою «глобалізація vs локалізація» («versus» чи аббревіатура «vs» – у перекладі з латини означає «проти», і на сьогодні набуло широкого вжитку для позначення протистояння, порівняння або протилежності між двома речами, особами, концепціями тощо). Наприклад, Я. Верменич, констатуючи наявність іманентно існуючого конфлікту між глобальним і локальним, водночас стверджує: «Проте цей конфлікт у своєму розвитку створює ефект не стільки взаємозаперечення, скільки взаємопроникнення» [1, с. 222].

За нашою ж оцінкою, зміст окресленої проблематики («глобалізація vs локалізація») доволі переконливо розкривається якраз у змісті європейської ідеї та в процесах європейської інтеграції.

Дійсно, сучасні європейські країни мають значний соціокультурний та суто економічний потенціал, стаючи одним з найбільш переконливих прикладів реалізації в регіоні загальносвітових глобалізаційних процесів. Вони водночас як користуються і всіма перевагами та можливостями, які надає оновлена «світ-система», так і фактично наражаються на всі ризики глобалізації. До останніх найперше слід віднести нерівномірний розвиток окремих країн та посилення міграційних процесів (потужні потоки мігрантів до європейських країн вже стали не лише європейською, але і загальносвітовою проблемою).

Одним з найбільш переконливих прикладів втілення ідей глобалізації в національну та міждержавну моделі владарювання слушно вважається Європейський Союз. При цьому слід зазначити, що започаткування процесів європейського єднання сягає сивої давнини. Власне, і безпосередній процес заснування Європейського Союзу розпочався задовго до появи оновленої «світ-системи» та формального проголошення ери глобалізації.

За деякими оцінками, початки формування європейської ідеї припадають на часи занепаду Римської імперії, за іншими – на часи консолідації середньовічних імперій, або ж на період існування Вестфальської системи.

Врешті, для сьогоденних євроінтеграційних процесів першочергову важливість має не датування початків європейської ідеї, а її зміст. Прикметним у даному разі виглядає якраз те, що європейська ідея ґрунтувалася і ґрунтується нині якраз на гармонійному узгодженні різних культур мов та традицій, носіями яких є європейські народи. Саме цьому завдячує і девіз Європейського Союзу «Єдність у різноманітті», який означає, що мешканці європейських країн поєднуються у співпраці заради миру і добробуту, а численні культури, традиції та мови держав Європи є безцінним активом цього континенту.

Немає сумнівів і в тому, що початки безпосередньої реалізації ідеї європейської інтеграції в сучасному розумінні відносяться до другої половини ХХ століття. Власне і Паризький договір про заснування Європейського об'єднання вугілля та сталі від 18 квітня 1951 року, який визнається основоположним у справі об'єднання Європи та формально охоплює суто економічні аспекти співробітництва, базувався якраз на спільних цінностях та соціокультурних надбаннях. Дійсно, цей договір підписали деякі недавні воюючі сторони, але це не стало на заваді їхнім євроінтеграційним планам та сподіванням.

Девіз «Єдність у різноманітті», який відзначається насамперед соціокультурним наповненням, значною мірою впливає і на політико-правові принципи функціонування Європейського Союзу. До таких принципів, відповідно до ст. 5 Лісабонської Угоди, найперше відносяться принципи делегування, субсидіарності та пропорційності [2]. До них маємо всі підстави додати і принципи інституціональної рівноваги, рівності і солідарності держав-членів тощо.

Отже, у процесі формування та консолідації ідеї європейського єднання зримо виявляються найбільш значущі прояви глобалізації, які охоплюються словосполученням «глобалізація vs локалізація». У різні часи така ідея наповнювалася далеко неоднаковими політичними чи економічними устремліннями. Водночас чітко простежується і основна складова європейського єднання, яка полягає в соціокультурній площині. Сучасний принцип «єдність у різноманітті» найперше базується якраз на гармонійному узгодженні загальноєвропейських та суто національних соціокультурних феноменів, що суттєвим чином впливає і на інституційні та політико-правові основи Європейського Союзу. Відтак і «vs» на європейському ґрунті позначає перш за все не «взаємозаперечення», а «взаємопроникнення» (у даному разі «взаємозапереченням» найперше маємо визнати межу між європейською цивілізацією та державою-агресором, яка попри географічну належність до Європи демонструє відверте нехтування європейськими цінностями та загальноприйнятими правилами співіснування народів).

Література:

1. Верменич Я. Глобалізація vs локалізація: діалектика взаємодії у сучасному світі. *Міжнародні зв'язки України: наукові пошуки і знахідки*. 2021. С. 207-224.
2. Consolidated versions of the Treaty on European Union and the Treaty on the Functioning of the European Union – Consolidated version of the Treaty on European Union – Protocols – Declarations annexed to the Final Act of the Intergovernmental Conference which adopted the Treaty of Lisbon, signed on 13 December 2007. *Tables of equivalences*. 26/10/2012. P. 0001 – 0390. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A12012M%2FTXT>



Кірик Алла Юрївна,

доктор філософії з права, доцент кафедри міжнародного та європейського права
Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова

Європейська зелена угода в контексті євроінтеграції

Зміна клімату та забруднення навколишнього середовища створюють серйозні виклики для Європи та світу. Європейська зелена угода, яка була започаткована в 2019 році, спрямовану на те, щоб до 2050 року Європа стала першим вуглецево-нейтральним континентом [1]. Європейський кліматичний закон закріплює в законодавстві зобов'язання Європейського Союзу щодо кліматичної нейтральності та проміжну мету скорочення викидів парникових газів щонайменше на 55% до 2030 року порівняно з рівнем 1990 року [2].

ЗМІСТ

Вітальне слово ректора	3
СЕКЦІЯ 1. РЕФОРМУВАННЯ СФЕРИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД	4
<i>Ажажа М. А., Цикін Д. С.</i> Типологія моделей регіонального розвитку	4
<i>Бекас Я.А.</i> Впровадження міжнародного досвіду реформування сфери публічного управління: проблеми та виклики	6
<i>Березинський Л. В.</i> Роль політико-культурного фактора у визначенні специфіки політичного режиму	8
<i>Ваврищук М.В.</i> Концептуальні основи управління утилізацією відходів в Україні	10
<i>Василенко О. І., Палюх Д. О.</i> Польське місцеве самоуправління в контексті європейської інтеграції держави	12
<i>Васильєв О. Б.</i> Державна політика боротьби з корупцією в Україні	15
<i>Голик В. Г.</i> Реформа місцевого самоврядування та децентралізація влади в Україні в умовах сьогодення	16
<i>Гришук В. К.</i> Протидія корупції – імператив ефективності публічного управління : макросоціальні детермінанти	18
<i>Делятицький Д. Є., Довгань В. І.</i> Концептуальні основи визначення сутності та змісту «колабораціанізму» у національній політико-правовій сутності	26
<i>Ігнат А. В.</i> Соціальне партнерство як новітній інструмент публічного управління на прикладі Франції	30
<i>Капітанець С. В.</i> Пост-митний контроль через призму Національної стратегії доходів до 2030 року	32
<i>Карпенко О. В.</i> Державне регулювання розвитку соціальної інфраструктури сільських територій	34
<i>Клімов В. А.</i> Ознаки та види адміністративної юрисдикції як складової компетенції суб'єкта публічного управління у процесуальному контексті	36
<i>Кузьменко У. В.</i> Роль кадрової політики у реалізації стратегії розвитку організації	38
<i>Кузнецова Г. І.</i> Напрями реформування механізмів публічного управління комунікаціями у сфері освіти	40
<i>Лалуєва Н. М., Кушнір В. А.</i> Європейські практики лідерства в публічному управлінні	41
<i>Лозова О. Ю.</i> Державне регулювання у сфері культури	44

<i>Марущин Ю. В.</i> Трансцендентна трансформація: філософія Дорожньої карти управління публічними інвестиціями в контексті забезпечення фінансової стійкості України та Меморандуму з МВФ	46
<i>Матусова О. А.</i> Порівняльний аналіз окремих аспектів організації функціонування громадських рад при органах публічної влади в Україні та у Великій Британії	48
<i>Московчук Б. О.</i> Реалізація та перспективи вдосконалення кадрової політики в митних органах України	50
<i>Поліщук В. Б., Хитра О. В.</i> Світовий досвід у сфері публічного управління якістю адміністративних послуг та можливості його використання в Україні	53
<i>Сабій Ю. С.</i> Складові інструменти державної молодіжної політики України	56
<i>Сиченко М. В.</i> Публічне регулювання соціально-економічного розвитку територій	58
<i>Стеньгач Н. О.</i> Українська «зрада» у московському розумінні (Гетьманщина XVIII століття)	59
<i>Терещенко О. В.</i> Модель комунікаційної взаємодії у сфері публічного управління	62
<i>Харечко Д. О.</i> Реалізація управлінського інструментарію у державній соціально-економічній політиці щодо громадського здоров'я	64
<i>Цихоня А. О.</i> Удосконалення державного управління стоматологічною допомогою в Україні	67
<i>Шліхтенко Л. А.</i> Нормативно-правова база реформування управління та функціонування закладів загальної середньої освіти (на прикладі Комунального закладу «Вінницький ліцей № 6 Вінницької міської ради»)	69
<i>Яцькова Л. Ю.</i> Система професійного розвитку персоналу організації: вітчизняний та світовий досвід	71
СЕКЦІЯ 2. РОЗВИТОК ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ	74
<i>Велика М. Д.</i> Напрями удосконалення механізмів управління персоналом в системі публічного управління	74
<i>Івасюк М. В.</i> Вплив глобальних трендів на зміну механізму співпраці бізнесу з органами публічного управління	76
<i>Капелюшок С. В.</i> Культура та етика публічного управління	78
<i>Кузьменчук Д. Р.</i> Зв'язки з громадськістю органів публічної влади як інструмент формування позитивного іміджу	80

<i>Лазор О. Я., Лазор О. Д.</i> Прокурорська та суддівська діяльності як складові інституту правничої служби в Україні	82
<i>Поліщук Є. Д.</i> Механізми забезпечення відкритості та прозорості органів публічної влади	84
<i>Юричина І. А., Хомич Т. Л.</i> Комунікація як інструмент формування та реалізації публічної політики	86
СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	88
<i>Будзин В. Р.</i> Управлінські принципи в державній політиці суспільного здоров'я в контексті медико-демографічних показників	88
<i>Варгатий І. Ю.</i> Проблеми та перспективи бюджетного фінансування та підготовка кадрів у сфері публічного управління в Україні в умовах війни: аналіз, виклики та рекомендації	90
<i>Ємельянов В. М., Андріяш В. І.</i> Особливості управління системою публічних фінансів	92
<i>Захаркевич Н. П., Арзянцева Д. А.</i> SMART-спеціалізація як основа інноваційного розвитку регіонів	94
<i>Ковтун І. Б., Юричина І. А.</i> Актуалізація використання системного підходу до місцевого економічного розвитку	97
<i>Корюгін А. В.</i> Особливості стратегічного управління закладами охорони здоров'я	100
<i>Кузьменко У. В.</i> Вплив системи якості ISO 9001 2006 року на підвищення конкурентноспроможності підприємства	102
<i>Омельчук О. М., Пухка Ю. В.</i> Вплив правотворчості на тлумачення права в діяльності публічної адміністрації	103
<i>Парубчак Г. Б.</i> Державна політика охорони здоров'я в контексті адміністративного та інституційного контролю і нагляду	106
<i>Сем'янчук П. М.</i> Роль публічного управління в оцінюванні туристично-рекреаційного потенціалу	109
СЕКЦІЯ 4. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ	112
<i>Ажажа М. А., Дашков А. О.</i> Регіонально-просторовий розвиток України в умовах воєнного стану	112
<i>Биндас Д. Д.</i> Система публічного управління у сфері цивільного захисту на сучасному етапі	114
<i>Буртовий Р. В.</i> Співвідношення розвитку держави з міжнародною безпекою	116

<i>Виговський Л. А, Виговська Т. В.</i> Політичні технології в системі публічного управління в умовах воєнного стану в Україні	117
<i>Горєлий С. С.</i> Систематизація зарубіжних підходів до процесу стратегування в сфері національної безпеки	120
<i>Гуменюк О. Г.</i> Саморегуляція як чинник психологічної безпеки у діяльності особистості	123
<i>Данчев В. В.</i> Державна політика щодо детінізації економічних процесів в Україні	125
<i>Дорош Н. В.</i> Соціальна складова державної політики у сфері національної безпеки на прикладі Індії	128
<i>Здоровко С. С.</i> Поняття і типологія протидії міжнародному тероризму в період глобалізації	131
<i>Касьян О. О.</i> Правові основи управління безпекою при надзвичайних ситуаціях	133
<i>Кисельов Є. В.</i> Стратегічні підходи до реформування механізмів публічного управління забезпечення енергетичної безпеки	135
<i>Мартинюк О. В.</i> До питання щодо договірно-правового оформлення державних кордонів України	136
<i>Мощанець А. А.</i> Розвиток механізмів взаємодії органів публічної влади з бізнесом як невід’ємна складова забезпечення економічної безпеки держави	138
<i>Порока С. Г.</i> Механізм цивільного захисту ЄС в контексті забезпечення національної безпеки	141
<i>Струтинський О. Л.</i> Стратегічні вектори розвитку альтернативної енергетики України в умовах воєнного стану	143
<i>Шевчук І. В.</i> Трансформація національних інтересів України в умовах зміни векторів геополітики	146
СЕКЦІЯ 5. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ	148
<i>Андріяш В. І., Тимченко М. С.</i> Цифрові проекти Дії як тренд цифрової трансформації під час дії воєнного стану в Україні	148
<i>Бєлай С. В., Споришев К. О.</i> Стан інформаційно-аналітичного забезпечення в суб’єктах сил безпеки	149
<i>Бобак А. І.</i> Проблеми на шляху до цифрової трансформації системи охорони здоров’я та пропозиції щодо їх подолання	152
<i>Василенко Н. В., Пойда С. А.</i> Проблеми на шляху до цифрової трансформації системи охорони здоров’я та пропозиції щодо їх подолання	154

Іванова О. В. Цифрова трансформація у сфері публічного управління: роль та вплив інформаційних технологій на модернізацію адміністративних процесів	157
Лукашук В. С. Сучасна політика цифровізації у сфері охорони культурної спадщини в Україні	158
Половинкіна Р. Ю. Система Prozoго головний інструмент інформаційних технологій у публічному управлінні закупівлями	160
Сидорук О. В. Інноваційні інструменти організації діяльності центрів надання адміністративних послуг	161
Требик Л. П., Шамара О. О. Основні аспекти розвитку ефективної цифровізації адміністративних послуг	164
Фасолько Т. М. Модель публічного управління у сфері туризму і рекреації	165
Юрків Р. Р., Ременяк А. В., Клек А. Р. Управління процесами цифровізації національної економіки України	168
Яковлєв С. Ю. Роль соціальних мереж у підвищенні ефективності органів місцевого самоврядування	170
СЕКЦІЯ 6. ЄВРОПЕЙСЬКА ТА ЄВРОАТЛАНТИЧНА ІНТЕГРАЦІЯ	172
Біль М. М. Політика ЄС у сфері розвитку ринків праці: актуалізація досвіду для України	172
Гриськов М. М. Стандарти Ради Європи щодо встановлення правових інструментів публічного адміністрування у сфері здійснення електронного голосування та цифрових виборчих технологій	174
Древаль Ю. Д. Глобалізація vs локалізація: євроінтеграційний аспект	176
Кірик А. Ю. Європейська зелена угода в контексті євроінтеграції	178
Молодцов О. В. Аксіологічна система європеїзації української влади	180
Мороз В. А. Використання механізмів публічного управління фармацевтичною галуззю в контексті розвитку партнерства «Україна – ЄС»	182
Осадчий Д. О., Хитра О. В. Публічне управління у сфері регулювання міграційних потоків на ринку праці	184
Пивоварчук Т. С. Українська та польська моделі здійснення децентралізації публічної влади: питання співвідношення	189
Синчак В. П. Бюджетне відшкодування ПДВ учасникам ЗЕД в умовах євроінтеграції в період воєнного стану	191
Синчак В. П., Домбровський І. В. Оподаткування доходів фізичних осіб в Німеччині: досвід для України в умовах євроінтеграції	194

<i>Ткачова Н. М., Бутнік О. О.</i> Проблеми державного регулювання процесів інтеграції енергосистеми України в європейську енергетичну сферу	196
<i>Требик Д. Р.</i> Правові механізми, які може застосовувати ЄС при врегулюванні збройних конфліктів в третіх країнах	198
<i>Хитра О. В.</i> Роль публічного управління у регулюванні ринку праці України	200
<i>Щепанський Е. В.</i> Стратегічні напрями протидії геополітичним викликам	205
СЕКЦІЯ 7. ІНСТРУМЕНТИ ВПРОВАДЖЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	209
<i>Юник І. Г.</i> Правовий вимір реалізації гендерної політики в Україні	209

Наукове видання

ЗБІРНИК ТЕЗ

III Міжнародної науково-практичної конференції

«Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи»

Відповідальні редактори – *Щепанський Е.В., Шевчук І.В.*
Комп'ютерний набір – *Бекас Я.А.*

Електронне видання 05.02.2024 р. Формат 60×84 1/16.
Ум. друк. арк. 12,6. Зам. № 6.

Видано у Хмельницькому університеті управління та права
імені Леоніда Юзькова.
29013, м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану,
буд. 8. Тел.: (382) 71-75-91, (382) 71-80-80
Ел. адреса: nauka@univer.km.ua

Свідоцтво Державного комітету інформаційної політики,
телебачення та радіомовлення України про внесення
суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців,
виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 6982 від 19.11.19 р.